

எமது மூத்த தளபதி பொட்டு அவர்கள், 'ஓய்ப்ரேசன் தவணை' தாக்குதல் வழிமுறையை களமுனைத் தளபதிகளுக்கு விளக்குகின்றார்.

டாங்கிகள், பீரங்கிகள், விசைப்படகுகள், 'ஹாடர்'களுடன் நவீன் ஆயுத கருவிகள் சுகிதம் 2560 துருப்புக் களைக் கொண்ட 6 முகாம்களை உள்ளடக்கிய, பாரிய கூட்டுப்படைத்தளம் அது.

கூட்டுத் தளத்தின் தரைத்தொடர் படையை பகுதியாகும்.

இந்த 16 கி. மீ. நீளத்திற்கும் காலங் அரண்கள் அமைக்கப்பட்டு, அவற்றிற்கு முன்னால் ஏற்காலையை ஐந்து அதி ஹரமான் மனை அமைக்கப்பட்டு, அந்த அனைக்கு முன்னால் இரண்டு அல்லது மூன்று வரிசைகளில் முட்கம்பிச் சுருள்டிடுப் பவத்து பாதுகாப்பு எற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. இதேவேளை நீரேரி ஒருமாக நாகதேவன் துறையிலிருந்து சங்குப்பிடிட வரையும், அதற்கு அப்பாலும் மறுபுறத்தில் பெருங்கடலுடன் தொடர்புடைய பள்ளிக்குடாவிலிருந்து கூம்புமூனை வரையும், அதற்கு அப்பாலும் கரையோரமாகத் தன்னிருக்குள் கேயே முட்கம்பிச் சுருள்கள் இட்டு முன்வேலி அமைத்து, தற்பாதுகாப்பு எற்பாடுகள் கறுதிப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. இந்த அனைகள், முட்கம்பிச் சுருள்கள், முன்வேலிகளையுமிட தேவையான இடங்களிலெல்லாம் மிதிவெடிகள் பல்லாயிரக்கணக்கில் புதைத்துவைக்கப்பட்டும், ஞானிமடம் - சங்குப்பிடிடி ஆகிய பகுதிகளில் நிறுவப்பட்டிருந்த பாரிய வெளிச்சம்பாய்ச்சிகள் (Search Light) நீரேரி சதாகண்களிக்கப்பட்டும் முன்னேசு சரிக்கை நடவடிக்கைகள் செய்யப்பட்டிருந்தன.

இன்று உலகெங்கும் பேசப்படும் ஊராயிய பூநகரிப் பகுதியானது, 1980 களில் தொல்பொருள் ஆய்வாளர்களின் இலக்காக மாறிப் பிரபலம் அடையத் தொடங்கியது. ஈழத் தமிழர்களின் தொங்கமையான சூடியிருப்புகளில் பூநகரிப் பகுதியும் ஒன்று என்று அவர்கள் கண்டறிந்தார்கள்; அந்தத் தொல்சூடித் தமிழர்கள் பயன்படுத்திய மட்பாண்டங்களின் சிதைவுகளை அதற்கு ஆதாரமாக்காட்டி, தமது தொல்லியல் முடிவுகளை வெளிப்படுத்தினர்.

வைப் பகுதியிலிருந்து சிப்கு அரியாளை வழியாகவும், நாகதேவன் துறையிலிருந்து சுக்கரையிலிருந்து சும்பா கவும் போக்குவரத்துக்களைச் செய்திருந்தனர்.

மன்னாரைக் கைப்பற்றிய ஒவ்வாக்கர்கள் அங்கிருந்து தரைவழியாக பூநகரி வந்து, பூநகரியிலிருந்து நாகதேவன்துறை வந்து, அங்கிருந்து நேர் வடத்திசையை இருக்கும் கச்சரையை அடைந்து யாழிப்பானதைக் கைப்பற்றினர்.

வன்னிப் பெருநிலமானது அன்றையாழிப்பானது அங்கிலையிலிருந்து தொடர்பும் வன்னியின் குறுநிலம் மன்னாரைகள் ஒங்கரைக்கு அடிப்படையாக மறுத்தனர். இதனால் அச்சுற்று ஒல்லாந்தர்கள் பூநகரியில் ஒரு கோட்டையை அமைத்து, மன்னாரியிலிருந்து யாழிப்பானம் நோக்கியதமுது பிரயாணப் பாதை யையப் பாதுகாக்க முயன்றனர்.

16 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஒல்லாந்தர் பூநகரி கோட்டை, பிரிட்டிஷ்காரரின் ஆட்சிக்காலத்திலிருந்து வெள்ளாத ஆரமானின் துமிப்பினர் மேலாளர்களின் துமிப்புமாகவும் பயண்படுத்தப்பட்டது.

இலங்கைத் தீவின் ஆட்சி அதிகாரம் சிங்களவர்களின் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டப்பட்டான், தமிழ்நிலையில் தீர்க்கெட்டிரான் இன் ஒடுக்கை முறைக்கெதிராக தமிழ் மக்களிடம் எழுந்த எதிர்ப்புனர்வாசை ஆயுதப் போராக வடிவமெடுத்தது. ஆயுதப் போராகிளினின் அசையியக்கத்தைத் தூதுது நிறுத்த, வன்னி நிலப்பகுதியை குடாநாட்டுடன் இணைத்திருந்து பிரதான பாதைகளை அணையிறுவும் - பூநகரியும் ஆயுதப் படைகளின் இராணுவ கேந்திரங்களாக மாறின.

1981 ஆம் ஆண்டு செப். 26-ஆம் திங்கில் நூயிற்றுக்கிழமை, பூநகரிக் கோட்டை சிங்களப் படைமுகாக மாற்றப்பட்டது. பூநகரிப் பகுதி மக்கள் அச்சுத்துடன் வாழ்க்கையைக் கழிக்கத்தொடங்கினர்.

1987 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 27-ஆம் திங்கில் கோட்டை முகாம் மீது புலிவீரர்கள் ஒரு பாரிய தாக்குதலைத் தொடுத்தனர்.

இத்தாக்குதல் நடந்த தின் திறங்கில் சில நாட்கள் முன்னர்தான் தலைவர் பிரபாகரர்கள் டில்லிக்கு அழைத்த இந்திய அரசு, எமது

போராட்டத்தை ஒடுக்கவென இந்திகள் அரசுகள் தயாரிக்கப்பட்ட ஒப்பந்தத்தை ஏற்குமாறு வற்புறுத்தியது.

ஒரு பாரிய இராணுவத் தாக்குதல் ஒன்றின்மூலம் எமது இயக்கத்தின் இராணுவ பலத்தை வெளிப்படுத்தி, தலைவரை மீது இந்திய அரசு தீவின்த அழுத்தத்தை வலுவிழக்கச் செய்ய முயற்சி எடுக்கப்பட்டது.

இத்தகையதொரு அரசியல் இலக்குடன் பூநகரி முகாம் தாக்கப்பட்டது.

ஆனால் அருகிலிருந்து இராணுவ முகாமிலிருந்து (4ஆம் கட்டை) படை உதவியைப் பெற்றுக்கொண்ட கோட்டை, விழுந்துவிடாதாத பட்பிக்கொண்டது. இருந்தாலும் புள்ளின் இராணுவ பலத்தை அமுக்காம் தாக்குதல் வெளிப்படுத்தியிருந்தது.

இத் தாக்குக்கல் நடந்த இரண்டாம் நாள் (29ஆம் திங்கி) அழுகுவதற்கு வந்த இந்திப் பிலங்கை ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் ஆட்சிக்காலத்திலிருந்து வெள்ளாத ஆரமானின் துமிப்பினர் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இச்சந்தரப்பத்தில், பலவைனான - தமிழ்மால் பாதுகாக்க முடியாத - படைமுக்களை சிங்கள அரசு விலக்கிக்கொண்டது.

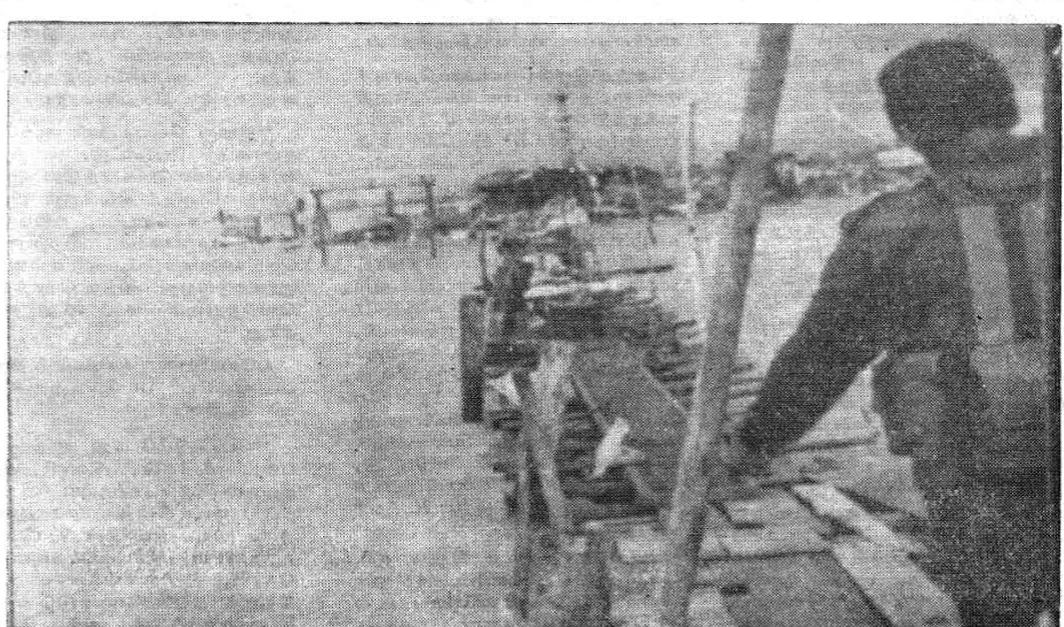
பூநகரிக் கோட்டையிலிருந்தும் அருகிலிருந்தும் 4ஆம் கட்டை முகாமிலிருந்தும் சிங்களப் படைகள் விழுகின்தன.

சில வாரங்களின் பின் இந்தியப் படைகள் பூநகரியில் குடிகொண்டன.

தமிழ்மூத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளைப் போராக வடிவமெடுத்தது. ஆயுதப் போராக விலக்கிக்கொண்டன. 1989 இன் இறுதியில் அங்கிருந்து வெளியேறனர்.

மீண்டும் 1991 ஒக்டோபர் 17-ஆம் நாளன்று, சூப்காவற்றுறையிலிருந்து மக்களையெழுங்கிய அதிகம்கூடிய ஆக்கிரமங்கள் பரிந்த இந்திய ஆக்கிரமிப்புப் படைகள், 1989 இன் இறுதியில் அங்கிருந்து வெளியேறனர்.

இந்தக் கூட்டுத்தளம், 11.11.93 இலிருந்து 3 நாட்களாக நடாத்தப்பட்ட 'ஸ்பெந்திரேசன் தவணை' தாக்கு தலைவர் பிரபாகரர்கள் நடவடிக்கையை மூட்டுக்கொண்டது!

ஞானிமடம் கடற்படைத்தளத்தோடு இணைந்த, நாகதேவன் துறை படகுத்தளம்.